

[Finansministeren.]

gang, idet dette er afværget gennem Systemet med personlige Tillæg.

I Pensionsreglerne foreslaas det videre, at Pensionsalderen først indtræder efter det 35te Aar og 5 Aar efter Tjenestemandens Ansættelse. Man har ment, at der burde være et vist Aaremaal, i hvilket Pensionen ikke eventuelt hindrede Opløsningen af det Forhold, der var indgaaet mellem Tjenestemand og Stat. Men dernæst har man foreslaaet en Ændring, som faar Betydning for de Tjenestemænd, der har haft en meget lang Tjenestetid i Statens Tjeneste, idet man nemlig forhøjer den Pensionskvote, der kan være Tale om, fra de nuværende $\frac{40}{60}$ til $\frac{42}{60}$, saaledes at de, der har en Pensionsalder af 27 Aar, kan opnaa en Pension af $\frac{41}{60}$, og de, der har en Pensionsalder af 28 Aar, kan opnaa $\frac{42}{60}$, medens det tidligere kun var muligt at naa til $\frac{40}{60}$. Det er altsaa en Fordel, som kommer de Tjenestemænd til gode, der har en meget lang Tjenestetid bag sig.

Der foreslaas endvidere givet en Ret til Pension for Tjenestemandens efterladte forældrelose Børn. Det har der ikke været hidtil; den Pension, der hidtil har kunnet ydes, har haft Karakter af en Understøttelse, men man har ment, at man vilde etablere et Retsforhold paa dette Omraade, hvad der sikkert ogsaa vil blive anset for rimeligt.

Jeg skal derefter gaa over til at omtale de andre Omraader indenfor Lønningsloven og vil først gøre et Par Bemærkninger om de særlige Ydelser, der findes omhandlet i Lønningslovens 3die Del. Jeg skal ikke her komme ind paa Detailler, men blot sige, at det er et for Tjenestemændene ret vigtigt Omraade, og Kommissionen har gennemgaaet alle Bestemmelserne og søgt at formulere dem saaledes, at de svarer til, hvad der maa være Forudsætningen. Det er Ydelser som Timepenge, Dagpenge, Kørepenge, Natpenge, og hvad det nu kan være, alle disse forskellige Arter af Tillæg, som har en ikke ringe Betydning, og for hvilke man nu har søgt at skabe de bedst mulige Regler, saaledes at der kan være Tilfredshed baade hos Staten og hos Tjenestemændene paa dette Omraade.

Jeg skal saa omtale 2den Del af Tjenestemandensloven, der indeholder de almindelige Lønningsregler. Tjenestemandenes Lønning bestaar nu af 3 Dele, Grundlønnen med Alderstillæg, Stedstillæg og saa de bevægelige Tillæg, Konjunkturtillæg og Dyrtidstillæg. Denne Deling foreslaas opretholdt, idet man dog foreslaar, at Konjunktur- og Dyrtids-

tillæget slaas sammen til eet Tillæg, der kaldes Reguleringstillæg.

Jeg skal nu omtale de Ændringer, som foreslaas i disse forskellige Lønningsdele, idet jeg først skal omtale Stedstillæget. Stedstillæget foreslaas i det foreliggende Forslag nedsat med Beløb, der varierer fra 18 til 12 Kr. aarlig paa de forskellige Satser. Det er ikke store Beløb, der her er Tale om, det kan altsaa højst andrage $1\frac{1}{2}$ Kr. om Maaneden for en Tjenestemand, men det er en Nedsættelse, som i mange Tilfælde vil betyde en reel Lønnedsættelse. Denne Nedsættelse er blevet stærkt kritiseret under den Behandling, Kommissionens Lovforslag har faaet, og jeg maa sige, det er ogsaa en af de Bestemmelser, som mest maa vække Kritik, idet der her bliver Tale om en absolut Løn nedgang for dem, der ikke paa anden Maade faar Lønforhøjelse. Men man har i Kommissionen ment, at man kunde foretage denne lille Nedsættelse for derved at faa Balance i det, og Beløbene er naturligvis heller ikke store for den enkelte Tjenestemand; men det er en af de Bestemmelser, som efter min Mening med Rette kan kritiseres.

Hvad angaar de to nuværende bevægelige Tillæg, Konjunkturtillæget og Dyrtidstillæget, har disse Tillæg i og for sig haft en ret bevæget Skæbne i den halve Snes Aar, de har bestaaet. Konjunkturtillæget blev fastsat i 1919; det var den Gang et fast Tillæg, forskelligt for de forskellige Tjenestemandsgupper, større for de højere lønnede end for de lavere lønnede. Det blev i 1922 nedsat med $\frac{1}{3}$, og det blev i 1923 igen nedsat, vist med et Beløb, der ogsaa omtrent svarede til $\frac{1}{3}$. I 1925, da der var en Lønrevision, blev Spørgsmaalet om dette Tillæg taget op til Overvejelse, og da blev Konjunkturtillæget forhøjet med ca. 30 pCt., og det blev samtidig gjort bevægeligt, idet det skulde variere med de kommende Pristal, og saaledes har det været siden. Nu skulde man tro, at naar man havde gjort det bevægeligt efter de kommende Pristal, maatte det faa Lov til at leve i Ro i Fremtiden. Det var netop for at faa denne Fred for Konjunkturtillæget, at man fra Tjenestemandenes Side havde ønsket, at det skulde gøres bevægeligt, det havde jo været udsat for Attakker adskillige Gange forud. Men Konjunkturtillæget blev atter nedsat i 1927 med 10 pCt., uden at der forelaa Grund dertil i den Prisedgang, der havde fundet Sted indtil da. Denne 10 pCt.s Nedsættelse blev lovgivningsmæssigt set betragtet som en forlods Nedsættelse paa den senere Prisedgang; men Prised-